

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Iuramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De iuramento hominum.

De iuramento hominum.

Lap. ix. xiiij.

Jurant homines
Promissiones fidelitatis.
Conuentiones societatis.
Assertiones veritatis.
Punitioes iniquitatis.
Peruersiones temeritatis.

i Wrare pos

sunt hoies licite seruare
pmissa/ cū firma fiducia ser-
nādi. Sic abraā iurauit abi-
melech ad requisitionē suam
q̄ non noceret ei. Gen. xxii.
Flēte dauid mortē absalōis/
iurauit ei ioab: q̄ si nō desiste-
ret a fletu/ ipē z oīs ppl's reli-
queret eū. Hoc pmisit/ vt eū
ad p̄solutionem reduceret. ij.
Re. xix. Dauid iurauit beth
sabee matri salomonis/ q̄ sa-
lomo regnaret post eum. iii.
Re. i. Jurāt hoies licite p̄ue-
tiōes societati/ matrimonio-
rū/ z amicitiaz firmas serua-
re. Sic iacob z labā iuraue-
rūt fedus simul. Gen. xxxi.
Moyses iurauit/ vt habita-
ret cū ietro: z accipet filiā ei⁹
i vrorē. Exo. ii. Pie iurauit
beliseus nō derelinqre heliā
donet posset secum esse. iii.
Re. ii. Pepigit fed⁹ amicitie
Jonathas cū dauid: z iurauie-
rūt ambo. i. Reg. xx. Jurāt

hoies affirmādo veritatē/ vt
fides magis adhibeat. Sic
chīs in plurib⁹ locis veritatē
affirmās dicebat: Elmē amē.
Ioā. v. vi. z. x. Itē paulus p-
pter hanc cām multorās in-
suis eplis iurasse legit/ dices
Deus z pater dñi mei Iesu
chī scit; qr nō mentior. ij. ad
Lhorin. xi. Et alibi: Testis
est mihi de⁹/ cui seruio. Ro. i.
Itē ad Gal. i. Ecce corā deo-
qr nō mentior. Propter hāc
causam cōsueuerūt mēdaces
sua mēdacia iuramēto firma-
re: vt. s. maior fides adhibeat
eisdē: quib⁹ qntū plus iurau-
rint fides minor est adhiben-
da. Sic iurauit petr⁹ chīm
nullaten⁹ cognouisse. Mat.
xxvi. Vendaciter z cū frau-
de iurauit antioch⁹ se pacē te-
nere/ vt crederēt ei. i. Mach.
vi. Jurāt aliquī hoies sine iu-
dices z principes/ malefacto-
res punire humana vel diui-
nalia. Sic rex salomon au-
dita peritiōe pessima adonie:
scz q̄ volebat vrorē p̄ris du-
cere: iurauit q̄ occideret eum
iii. Reg. ii. Dixit helias ad
achab regē/ pessime opantē:
Ulinic dñs/ i cui⁹ p̄spectu sto-
si erit ānis his ros v̄l pluuiat
nisi iurtaoris mei verba. iii.
Reg. xvij. Audita parabola

De iusticia et equi. LXIII

David de hoīe qui tulit ouē pauperis: iurauit q̄ ouē in q̄ druplū redderet / t̄ fili⁹ mor‐ris esset. i. Reg. xij. Jurant aliqui temerarie mala facere quoq; iurare puerum est / t̄ puerissimū obſuare. Sic iurauit dauid deſtruere nabat / t̄ oia q̄ habebat. i. Reg. xxv. Benadab rex syrie indignatus ad r̄uſionē achab/iurauit ſi ſuffecerit puluis r̄c. iij. Re. x. Si le iuramentū fecit ie‐zabel / q̄ occideret Heliā. iiij. Reg. xit. Habuchonodosor iurauit p̄ thronū ſuū / q̄ vin‐dicaret ſe de filiis iſrael. Ju‐dith. i. Hale iurauit / t̄ pelli‐me ſeruauit iuramentū Herodes dare ſaltatrici quicqd volebat: t̄ cōcessit ei caput io‐annis baptiste. Mar. vi.

De iusticia et equitate.

La. lxxv.

Justicia recta eſt: ſi Merentib⁹ ſingula reddant Secendentib⁹ bene diuidat. Elb egentib⁹ precijs ſematur. Delinquentib⁹ que meſurat.

i. Iusticia et

eq̄itate reddit vnicuiq; qđ ſuū eſt: t̄ h̄ initiuū h̄z a deo: qđ (fm Psal.) reddit vnicuiq; qđ ſuū ē / fm oga ſua. Jō di

xit iacob ad laban: R̄n debet mihi cras iusticia tua. Bene. xxx. Testimonia dei iſtāter petierūt filie ſalphat: q̄ de uire erat hereditas: cū in he‐reditate paterna a moyle ſuic cedere petierūt. Num. xxvij Dixit dauid ad ſaul: Dñs re tribuet vnicuiq; iuſtiā ſuā. i. Reg. xxvi. Iuſtiā ſeruari debet in diuidēdo coīa / t̄ cō‐municādo diuifa: in diuiden‐do maior debet diuidere / et minor eligere. Sic abraam volens ſe ſepare a loth/dedit ei optionē / vt eligeret ynā p̄tē quā vellet. Gen. xij. Lōſitu it dauid / t̄ q̄ ſi habitū eſt ple‐ge: q̄ equa eſſet portio eūtiuž ad bellū / t̄ remanentiuž ad ſar‐cinaſ. i. Re. xx. Iuſtiā exi‐git: vt q̄ indiget/ aliena nō fur‐tiue / nec violēter accipiet/ ſed nō gruēti p̄cio emat. Sic Da‐vid noluit accipe areā gratis quā volebat a iebuseo: ſi ipsā iusto p̄cio ſōparauit. i. Par. xij. t. ii. Re. xxiij. Audies ro‐bias hedū balancē/dixit: Thi‐detene furtiu⁹ ſie: ſed reddite eū dñiſſuis r̄c. Tob. ii. Ju‐ſtiā exigit: vt malis retr‐buat eadē mensura/ etiā in p‐ſenti / quā / t̄ ipſi alij ſe tribue‐rūt. Et iō iuſtū eſt / vt nō pere‐at iuſtuſcū impio: vt Abraā

A ij